

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Onică Vladimir, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 19 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Gheorghîța Victor Victor,

născut la 06 octombrie 1992, originar și domiciliat pînă la reținere în s. Pîrlița, r-nul Ungheni,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 10 decembrie 2014 - pînă la 19 ianuarie 2015; (instanța de fond);

2. de la 05 februarie 2015 - pînă la 18 martie 2015; (instanța de apel);

3. de la 28 mai 2015 - pînă la 01 iulie 2015; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 19 ianuarie 2015, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Gheorghîța Victor a fost condamnat în baza art. 351 alin. (1) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare iar în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Gheorghîța Victor la 10 iulie 2014, aproximativ la orele 13⁰⁰, urmărind scopul pătrunderii și rămîinerii ilegale în domiciliul altei persoane, a sărit gardul de plasă și a pătruns în domiciliul cet. Onică Vladimir, din s. Zazulenii Noi, r-nul Ungheni, iar la cerințele proprietarului a refuzat să-l părăsească.

Tot el, Gheorghîța Victor, la aceeași dată aproximativ la 13²⁰, continuîndu-și

acțiunile infracționale, a revenit la domiciliul părții vătămate, unde fiind îmbrăcat în uniformă de însoțitor de tren al ÎS "CFM" oferită de cet. Popa Anatolie, prezentându-se ca colaborator al MAI, încălcând ordinea stabilită și neavând atribuții speciale legalizate în modul cuvenit, atribuindu-și drepturile și obligațiile privind exercitarea funcției reprezentantului puterii, motivând că are dreptul conform atribuțiilor sale de serviciu de a intra în gospodăria acestuia, a pătruns ilegal în domiciliul persoanei fără permisiunea proprietarului, iar la cerințele repetate ale ultimului de a părăsi domiciliul său, a refuzat, motivând că-și onorează obligațiile sale de serviciu, efectuând percheziția în vederea depistării substanțelor narcotice.

3. Împotriva sentinței au declarat apel inculpatul Gheorghiu Victor și partea vătămată Onica Vladimir, care au solicitat:

- inculpatul casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă non privativă de libertate, argumentând că a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, conștientizând pe deplin gravitatea faptelor comise;

- partea vătămată, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Gheorghiu Victor să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, invocând că pedeapsa numită inculpatului nu va atinge scopul propus de legea penală și nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 61 Cod penal.

Totodată, partea vătămată și-a exprimat dezacordul cu faptul că la răspundere penală nu au fost atrași și ceilalți coparticipanți, Vîrlan Eduard și Popa Anatolie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 martie 2015, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută, sentința contestată.

În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele legii, ținându-se cont de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 61, 75 Cod penal, precum și de persoana inculpatului care a comis o nouă infracțiune având antecedente penale nestinse.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate a declarat recurs ordinar partea vătămată Onică Vladimr, care a invocat blîndețea pedepsei și a solicitat casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gheorghiu Victor să fie condamnat conform învinuirii formulate prin rechizitoriu cu stabilirea unei pedepse mai aspre. În argumentarea cererii de recurs recurentul a invocat motive similare cu cele menționate în cererea de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

În speță, recurentul în motivarea recursului său nu invocă careva eroare prevăzută la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă din conținutul acestuia rezultă că dînsul nu este de acord cu pedeapsa aplicată inculpatului, temei prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal consideră că temeiul semnalat nu este prezent în speță, iar instanța de fond și-a motivat just soluția adoptată, cu atît mai mult că cauza a fost examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

În acest context instanța de recurs relevă că, potrivit alin. (8) al art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor imputate în rechizitoriu (în speță art. 179 alin. (1) și art. 351 alin. (1) Cod penal) și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă în cazul pedepsei cu amendă ori cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Analizând sintagma “limitelor de pedeapsă prevăzută de lege” deducem că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

În această ordine de idei instanța de recurs precizează, că la aplicarea pedepsei în privința lui Gheorghîța Victor s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Totodată, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea categoriei, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Sanctiunea art. 179 alin. (1) și art. 351 alin. (1) Cod penal, în baza cărora a fost condamnat Gheorghîța Victor, prevede pedeapsa închisorii de pînă la 2 ani și respectiv de pînă la 3 ani. Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că, în speță pedeapsa maximă nu poate depăși 1 an și 4 luni închisoare în baza art. 179 alin. (1) Cod penal și respectiv 2 ani închisoare în baza art. 351 alin. (1) Cod penal. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului de 1 an închisoare în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, se încadrează în limitele sancțiunii norme penale date, precum și pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare se încadrează în limitele sancțiunii 351 alin. (1) Cod penal.

Ținînd cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, instanțele ierarhic inferioare a căror hotărîri se contestă, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunilor comise, persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat, însă nu și-a făcut concluziile necesare, continuînd să comită noi infracțiuni, corect au conchis că, în atare circumstanțe, reeducarea și corijarea inculpatului este imposibilă fără izolare de societate, definitiv fiindu-i numită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Referitor la argumentul invocat de partea vătămată precum că Gheorghîța Victor împreună cu Popa Anatolie și Vîrlan Eduard au comis infracțiunile

incriminate, însă a fost condamnat doar primul, Colegiul penal relevă că, potrivit materialelor cauzei, dosarul penal a fost intentat în privința lui Gheorghiu Victor, Popa Anatolie și Vîrlan Eduard, iar la 02 decembrie 2014 prin ordonanța procurorului Basoc Ghenadie, s-a dispus scoaterea lui Popa Anatolie și Vîrlan Eduard de sub urmărire penală, pe motiv ca fapta nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate.

Ordonanța nominalizată nu a fost contestată în termenul și modul prevăzute de lege de către partea vătămată. Reieșind din aceste considerente instanța de recurs respinge argumentul dat ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, Colegiul reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs consideră corectă și întemeiată și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrile atacate în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acestora nu s-au stabilit.

Din aceste considerente se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de fond și susținută de instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Onică Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 martie 2015, în cauza penală în privința lui *Gheorghiu Victor Victor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 30 iulie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti